

Martínus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVI. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

2023. AUGUSZTUS

ÁRA: 300 Ft

www.martinus.hu

SZENT FIADAT, BOLDOGASSZONY, KÉRD E NÉPÉRT!

Újra gyerekzsivajtól hangos a nardai plébánia kertje

Évről évre töretlen népszerűségnek örvend a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásznardai tábora, amely hosszú évek után teljesen megújulhatott a támogatóknak, segítőknek köszönhetően. Ugyan a tábor már a nyári szünet első hetében elindult, a hivatalos, ünnepi megnyitót június 28-án tartották.

A szentmisét Székely János megyéspüspök mutatta be, közreműködtek az egyházmegye papjai és diakónusai.

Az idei egy nagyon különleges tábor – mondta Tucziné Régvári Marietta egyházmegyei karítázigazgató –, ugyanis hosszú idő után szinte teljesen megújult. Rengeteg új önkéntesünk is van, akik mindig újabb és újabb programokat hoznak be a táborba. A huszonnyolc év alatt apránként mindig tudtunk felújítani, de most az idén szerencsére pénzben is annyi támogatást kaptunk, meg segítőkészen is. Új térkő borítást kapott a napközis tábornak helyet adó nardai plébánia, megújultak a fürdők, lefestették a kerítést. Most a jövő évekre terveztünk. Látjuk azt, hogy minden évben több a gyerek, idén 1400-1500 főnél fogunk tartani a végére, amikor a tábort zárjuk augusztus közepe táján – mondta Tucziné Régvári Marietta, aki hozzátette azt is, hogy szükség van arra, hogy a táborban részt vevő gyerekek ne csak megőrzésre legyenek ott, hanem hogy rengeteg programot is tudjanak nekik biztosítani.

Már 2010 óta tart az együttműködés az egyházmegye karitász- és a Vas Megyei Munkaadók és Gyáriparosok Szövetsége között, árulta el Kondor János, a VMGYSZ elnöke, aki szerint jobb helyre nem is mehetne a segítség. Kiemelte, négy fő alappilléren nyugszik a karitás alapítványának a tevékenysége, és ezeken a területeken összpontosul a cégek segítése is: a Kríziskamra Miniprojekten (közel ötszáz megváltozott munkaképességű embert foglalkoztatnak a Karitászon keresztül); a nardai gyerektáboron; a Mindenki karácsonyán és a hátrányos helyzetű emberek megsegítésén.

A lelki élet nagyon fontos ebben a közösségben – hangsúlyozta Fábián András, az egyházmegye 4. évfolyamos papnövendéke, aki szerint a tábor hatalmas segítség a szülőknek. Nyolc héten keresztül kíséri, segíti a gyerekeket a táborban. Sokan és sok helyről érkeznek Nardára, vannak, akiknek nincs mély kapcsolatuk a Jóistennel, épp ezért is tartja fontosnak, hogy a gyerekeket elkísérjék Istenhez.

A nyár folyamán, egészen augusztus közepéig több mint 1400 gyermek táborozik majd Nardán, közülük a legtöbben Szombathelyről és környékéről érkeznek, de van olyan gyermek is, aki Borsod vármegyéből érkezett a táborba, illetve jönnek még Budapestről gyerekek, sőt egyvalaki majd Spanyolországból. Ildikó Megyehídról érkezett a testvérével, Júliával, már másodszor tölti itt a nyári szünidő napjait, húga először táborozik Nardán. Szerintük nagyon sok élményben van részük és sok új barátot ismernek itt meg. Ezt erősítette meg Luca is, aki már rutinos táborozónak számít, hiszen harmadik alkalommal vesz rajta részt. A gyerekek körében a csocsó, trambulín és a pingpong a legnépszerűbb, de a kézműves foglalkozásokon is szívesen részt vesznek.

Kótáné Koltay Veronika
Fotó: www.vaskarika.hu és Molnár Péter

Mária kurzus Zalaegerszegen

A zalaegerszegi Szent András Evangelizációs Iskola szervezésében április végén négynapos Mária kurzusnak adott otthont a Szent Család Óvoda. A helyi Szent András Iskola vezetőjével, Mózsza Veronka Hajnallal beszélgettem az iskolaközösségről, a benne folyó munkáról és az ország több területéről is érdeklődőket vonzó Mária kurzusról, amelyet a pécsi Magvetők Szent András Iskolaközösség valósított meg.

A Szent András Evangelizációs Iskola a világ 23 országában működő nemzetközi iskola, amely kisebb közösségekben végzi az evangelizációs tevékenységet. Az iskola alapja Szentírás centrikus, az iskola képzési programja három lépcsőben valósul meg, a Mária kurzus a harmadik lépcsőfokon helyezkedik el. Ezeket a kurzusokat intenzívebben megélt lelkigyakorlat formájában kell elképzelni, hiszen a kurzusok úgy épülnek fel, hogy van bennük elméleti rész, gyakorlati rész, és mindez spiritualizációval van kombinálva.

Kinek ajánljátok a Szent András kurzusokat?

Akár rendszeresen szentmisére járó hívő testvéreinknek is, ugyanis elmondhatom magamról, hogy körülbelül 30 éve vettem részt először egy karizmatikus lelkiségű ifjúsági találkozón, és a hitben nem lehet stagnálni. Ha elkezdek gondolkodni önmagam, hogy ki vagyok én, a teremtmény, akkor rájövök, hogy van egy teremtm. Aztán elkezdek ennek a fonalán gondolkodni és rá fogok jönni, hogy szükségem van arra, hogy megismerjem magam, aztán megismerjem a teremtményt, és hogy találkozzak személyesen Vele. A személyes találkozás megélésében próbálunk segíteni. Ezekben a kurzusokban létrejön az a légkör imádsággal, szentírásolvasással, elmélkedéssel, amelyben létrejöhet a részt-

vevő és az élő Isten közötti kapcsolat. Inentől a Szentlélek dolgozik, és ő indítja el az emberben ezt az életet, ahogy a mag kicsírázik. A kurzusok egyébként bárki számára nyitottak, bár abból adódóan, hogy egymásra épülnek a lépcsőfokok, érdemes fokozatosan részt venni az iskola lelkigyakorlatain.

Milyen kurzusokat tart a zalaegerszegi iskolaközösség?

A zalaegerszegi iskola inkább az első lépcsőfok kurzusait tartja, az Új élet Krisztusban, ami folytatódik az Emmausz kurzusban, ezt a kettőt szoktuk gyakrabban tartani. Mária kurzus Zalaegerszegen még nem volt, ez az egyik iskolaközösségi tag szívében született meg, aki több éve résztvevője volt egy Mária kurzusnak. Óriási háttér munka előzi meg egy-egy kurzus tartását, háttér munka szervezés, és különböző szolgálatok szervezése. Most is vendégelőadókkal, az ország területéről több iskolaközösségből érkező testvérekkel tartottuk meg ezt a kurzust.

Te magad is résztvevője voltál a Mária kurzusnak. Mit adott neked ez a kurzus, hogy tekintesz ezt követően Máriára?

Lukács evangéliumában olvashatjuk, amikor Mária bemutatja Jézust a templomban, Simeon prófétát Máriának Jézusról, és az ige megjegyzi, hogy Mária a szív-

ben forgatja mindazt, amit hall Jézusról. Isten a Máriával való kapcsolatát már régen elkezdte építeni, az én szívemben is forogtak azok az igék, amiket a Szentírásban olvastam róla. Régóta van személyes kapcsolatam Máriával, régóta imádkozom a Szűzanyához. Mégis egy más megvilágításban láttam most Máriát az ismeret, az ima és az elmélyülés kapcsán. Ebben a kurzusban, Máriában én megláttam annál többet, minthogy az egyház anyja. Most olyan számomra, mintha az egyház mátkája, a fészke, a legalkalmasabb otthon lenne. Újdonság volt számomra a tanítások kapcsán az, hogy Mária az egyház tükre. Ahogyan a világ látja az egyházat, úgy látja Máriát, ez azt jelenti, hogy az én cselekedeteim is meghatározzák azt, hogy az emberek hogyan tekintenek Máriára.

Sárközi Violetta

A szombathelyi megyéspüspök – a hozzátartozók nevében is – az örök életbe vetett hittel tudatja, hogy

DR. SZAKONY FERENC
nyugalmazott plébános, az ausztráliai magyarok lelkesze

a Sydney-i Holy Family Services Idő-
sotthonban 2023. április 11-én elhunyt.
Temetése is Ausztráliában történt.

Adj Uram örök nyugodalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!

Egyházmegyei Kalendárium 2024

November 11-től lesz kapható a templomokban, plébániákon a Szombathelyi Egyházmegye 2024-es Kalendárium.

Vallomások újmiséis jelmondatokról, segítség a tökéletesebb imaélethez, bemutatjuk egyházmegyéink értékeit, riportok, gyermekszarok.
Forgassák egész évben, ajándékozzák szeretteiknek!

Támogassák a kiadvány megjelenését vásárlásaikkal.

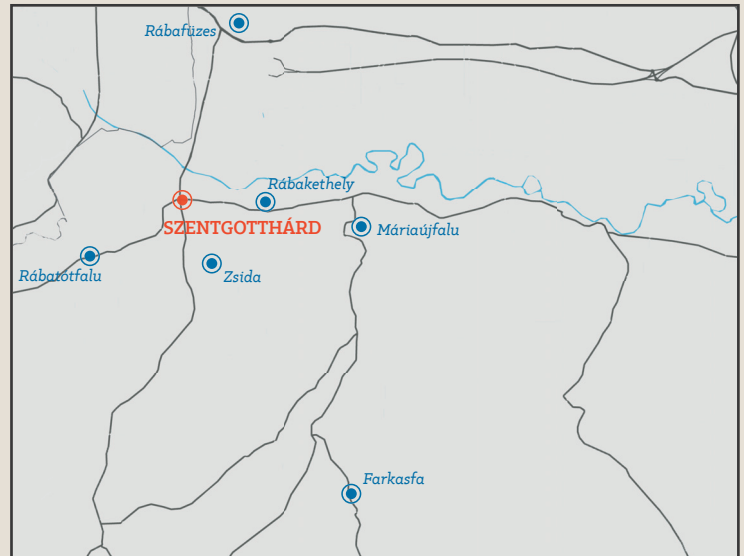
VENDÉGSÉGBEN

Szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébánia

Havilapunk olvasói egy új kezdeményezésnek lehetnek részesei ebben az évben. Elindítottuk az egyházmegyéink plébániáit bemutató sorozatunkat azzal a céllal, hogy megismerjük egymás közösségeit, a hét-köznapi örömeit, lehetőséget találjunk keresztény életünk megújítására, és persze az atyákat is faggassuk hivatásukról, a papi szolgálatról.

Augusztusi lapszámunkban a szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébániára látogatunk el és kértük meg a közösség tagjait, hogy mutassák be számunkra, miként követik Krisztust.

Fotók: Szentgotthárdi Plébánia, Molnár Péter

A plébánia templomai

Szentgotthárd,
Nagyboldogasszony-templom

Zsida,
Jó Pásztor kápolna

Zsida,
Szűz Mária fatimai megjelenése kápolna

Rábatótfalu,
Szent Flórián-templom

Rábafüzes,
Szentháromság-templom

Farkasfa,
Szent Anna-templom

Máriaújfalu,
Szent Péter és Szent Pál-templom

Rábakethely,
Mindenszentek-templom

Rábakethely,
Mindenszentek-templom

Éppen idén 840 éve, hogy III. Béla királyunk ciszterci szerzeteseket hívott a franciaországi Troisfontaines-ből, hogy alapítsanak egy apátságot a Rába és Lappincs folyó összefolyásánál. A következő évben meg is kezdődött az apátsági központ építése. Ekkor épült meg a város első temploma, ahová nagyjából 400 évig járhattak a szerzetesek és az itt élők az Istent dicsérni. 1556-ban Széchy Margit kegyúrnő elűzte a szerzeteseket, majd a Bocskay-féle lázadás hírére Wolfgang Tieffenbach generális felrobbantatta a templomot. Ezt követően több évtizedig templom nélkül maradtak a szentgotthárdiak. 1675-ben, az akkori szentgotthárdi apáti címet viselő gr. Széchenyi György kalocsai érsek kezdeményezésére, kezdődött a város második templomának az építése, részben a felrobbantott templom köveiből. Ez egyhajós templom volt, három oltárral: egy Szent Gotthárd, egy a Megfeszített Üdvözítő és egy a Fájdalmas Anya tiszteletére. Utóbbi kettő ma is megtalálható a Nagytemplomban. Az 1700-as évek közepéig használták ezt a templomot, majd gabonatarolóvá alakították, innen ered a magtár-templom kifejezés, jelenleg pedig színházként és kulturális központként üzemel.

Az 1700-as évek első évtizedeiben Robert Leeb, aki a Bécs melletti heiligenkreuz-i ciszterci kolostor apátja volt, 1734. augusztus 29-én, visszaszerezte a rend számára a szentgotthárdi apátságot. Az új, bazilika-méretű templom, valamint a hozzá tartozó kolostor terveit a híres bécsi építész, Franz Anton Pilgram készítette el. A monumentális épületegyüttes építésének 1740-ben fogtak hozzá és 1746-ban a szerzetesek már be is költözhetek a félig kész kolostor épületébe. A mostani barokk stílusú nagytemplom alapkövét 1748. augusztus 14-én tették le. A munka oly gyorsan haladt, hogy Robert Leeb apát utódja, Fritz Alberik 1764-ben meg is áldotta a templomot. Az elkészült templomot 1779. március 16-án szentelte fel ünnepélyesen Szily János, a Szombathelyi Egyházmegye első püspöke.

A templomot a ciszterciek hagyományához híven Nagyboldogasszony tiszteletére szentelték fel és ezt is örökölték meg a főoltárképen. Templomunkban található Magyarország első olyan szekciója, amely nem szakrális témát ábrázol, hiszen ha feltekintünk, az első kupolában láthatjuk az 1664-es szentgotthárdi csata gyönyörű festményét. A kupolafestményeket az osztrák származású festőművész, Stefan Dorffmeister készítette. A templomhajóban négy mellékoltár található: egy Szent Gotthárd püspök; egy Szent Bernát apát; egy Szent József és egy az első magyar szentek, István, Imre és Gellért tiszteletére. A főoltár és valamennyi mellékoltár festője Matthias Gusner volt. A templom szobrai a heiligenkreuz-i ciszterci szobrászművész, Joseph Schnitzer alkotásai, míg a bútortat Kasper Schrezenmayer laikus testvér keze munkáját dicséri.

A templom tornyában négy harang lakik, ezek közül a legnagyobb nagyjából 40 mázsás, ezzel Nyugat-Magyarország legnagyobb harangja.

A templom 2002-től kezdve először teljes homlokzati, majd teljes belső felújításon esett át. Az eredeti templomszentelés 243. évfordulóján dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök szentelte fel újra az immár eredeti fényében tündöklő templomot. Szerencsések vagyunk egyrészt azért, hogy ilyen szép és hatalmas templomot emeltek az elődök az Úr szentgotthárdi lakhelyéül, de leginkább az a fontos, hogy hétről hétre többször is megtelik a templomhajó a hívők sokaságával és zengve száll az égbe az ima és az énekszó. Mi, hívek, azért vagyunk, hogy ezt a gyönyörű, kőből épült templomot megtöltsük és élő kövei lehessünk itthoni közösségünknek, egyházmegyénknek és az egész Egyháznak.

Búcsúk

Szentgotthárd, Nagyboldogasszony-templom
augusztus 15.

Rábakethely, Mindenszentek-templom
november 1.

Zsida, Jó Pásztor-kápolna
augusztus 25.

Zsida, Szűz Mária fatimai megjelenése kápolna
május 13.

Rábafüzes, Szentháromság-templom
Szentháromság vasárnapja

Rábatótfalu, Szent Flórián-templom
május 4.

Farkasfa, Szent Anna-templom
július 26.

Máriaújfalu, Szent Péter és Pál-templom
június 29.

ELÉRHETŐSÉGEK:

9970 Szentgotthárd, Széll Kálmán tér 5.
Telefon: +36-30/401-2515
Email: gotthard@martinus.hu
www.szentgotthardplebania.hu

„SZERETNÉM MÉG JOBBAN BEVONNI A HÍVEKET NEMCSAK A KÖZÖS MUNKÁBA, HANEM ISTEN ARCÁNAK KÖZÖS SZEMLÉLÉSÉBE IS”

Interjú Bodorkós Imre plébánossal

A plébániának erős múltja van, ha az egykor itt élt ciszterci szerzetesekre és az itt vértanúhalált halt Brenner Jánosra gondolunk. Ez Téged, mint a plébánia vezetőjét mire ösztönöz?

Valóban, a plébániának nagyon gazdag és sajátos a múltja. 840 éve alapították az apátságot, amelyet a történelem viharai sokszor próbára tettek, de voltak virágzást jelentő időszakok is. 1950-ben az istentelen és egyben embertelen vörös diktatúra emberei elűzték a szerzeteseket. Erről az időszakról jelent meg egy regényes írás, Keleti Géza a könyv szerzője. Ajánlom sokaknak e művet, sokat megtudunk így a ciszterci örökségünkről. Napjainkban is élénk a kapcsolatunk e szerzetesrenddel, főként a Bécs melletti Heiligenkreuz apátjával és nagy létszámú, fiatalos lelkületű közösségével. Évente ők is többször meglátogatnak minket, sokszor zavarba ejtő az a nagy tisztelet, ahogy fogadnak minket. Emlékezetes pillanatként őrzöm, amikor kezembe

vehettem az apátság újraalapításának 1734-es eredeti dokumentumát, vagy a templomszentelésen és a Gotthárd-millenniumon a ciszterciak jelenlétét.

Boldog Brenner János tiszteletében különleges esemény volt a boldoggá avatás időpontja, tisztelete attól még meghatározóbbá vált. Nem felejthetjük el azt a sok munkát sem, amit a boldoggá avatásért tettek a jó szentgotthárdi hívek. Az elmúlt évben bemutatott Brenner-film is adott egy lendületet a zarándokok érkezésének, idén is sok zarándok látogatott el hozzánk, akik között kiemelkedően sok volt a fiatal.

Ebből a hatalmas örökségből kell(ene) erőt meríteni az embereknek a jövőre úgy, hogy a felszínesség mellett a lényeg, Krisztus is jelen legyen. Ezt hogyan lehet megtenni? Hogy tudjátok életben tartani a ciszterek és Brenner János atya lelki örökségét?

Elsősorban keresni kell e területen is azt, hogy „mit szeretne” a Jóisten... Aztán emellett a munkatársaim akár a Nagytemplomban, vagy a Jó Pásztor kápolnában, illetve Zsidán sokat segítenek. Megemlítem Soós János, Lang Márk, Dancsecs András, Somfalvi Lászlóné nevét a plébániatemplomi programok és a Brenner-tisztelet kapcsán.

Jánosházán Pavlics kanonok úrtól átvetted az egyházi iskola lelki gondozását, Szentgotthárdon pedig közreműködtél az elindításában. Gondoltad volna, hogy ennyire meghatározó lesz a szolgáltatásban a fiatalokkal való munka?

Papszenteléskor, a dispoziciók átvételekor természetesen sok minden még ismeretlen az ember előtt. Jánosházán sok mindent nem tudtam átvenni a dolgok természeténél fogva elődömtől. Itt arra gondolok, hogy az a sok áldozat, szervezőmunka, az épületek felépítése, szinte csodaszámba menő megvalósítása egyedi és megismételhetetlen. Amire képes voltam, igyekeztem megtenni én is egy évtizedes jánosházi szolgálatom alatt... Lerakott alapokon állva, kialakult hagyományokat vittem tovább, és azoknak talán sikerült újabb hangsúlyokat adni, újabb dolgokra rátalálni.

Milyen tapasztalatokat hoztál Jánosházáról, amik segítettek – talán – nagyobb konfliktusok nélkül elindítani az egyházi iskolát a városban és megtalálni a közös hangot a pedagógusokkal, szülőkkel, gyerekekkel?

Amikor püspök atya közölte szándékát (pár hónappal szentgotthárdi kinevezésem után) a szentgotthárdi egyházi iskola létesítésével kapcsolatosan, hát őszintén megmondom, voltak bennem kételyek... kell-e itt és most... milyen lesz a fogadtatás? Jött a covid, más nehézségek. Olyan sok pozitív visszajelzést kaptunk a szülőtől, a város polgáraitól, a környéki falvakban élőtől, sőt az egyházmegye sok vidékéről, amelyek mindig bátorítottak a következő lépés megtételére. A Jóisten után a főpásztor iránymutatásait, Tóth József EKIF igazgató meglátásait igyekeztem alkalmazni a helyi viszonyokra. Voltak, akik szerint radikálisabb és gyorsabb, magasabb követelményeket támasztó lépéseket kellett volna már a kezdet kezdetén tenni, voltak, akik sokallták a megtett lépések tempóját... Voltak és vannak, akik információhiány vagy félreértés miatt fejezték ki nemtetszésüket, és voltak és vannak olyanok páran, akik világnézetük miatt elutasítanak mindent, ami Istennel, keresztény hittel, egyházzal azonosítható. Kitűnő pedagógusok élnek városunkban, sok jóra törekvő család, tenni akaró emberek azok, akikre azonban a legfontosabb figyelni, alakul az iskola élete.

Mi a sikeres egyházi iskola titka?

Biztos nem az, amit mondjuk egy menedzser diktálna. A siker szóval is vigyázni kell nekünk. Einstein mondása volt: Ne sikeres, hanem értékes ember akarj lenni. Hiszem, hogy az evangéliumi értékrendre építve, a mi hozzáállásunkat felhasználva Jézus Krisztusnak kell általunk tevékenykedni. Sokat kell fejlődnünk (igazgatóknak, iskolalelkésznek, tanároknak, hitoktatóknak, alkalmazottaknak, szülőknek, gyerekeknek) hitben, emberségben, tudásban, pedagógiai erényekben. Nincsenek kész receptek, praktikák. Szép és nehéz utat járunk be eddig, de nagyon sok minden áll előttünk. Remélem, azok a tervek, amelyek az intézményrendszer még szélesebb kiépítését, fejlesztését tűzik ki célul, megvalósulnak. Püspök atyának további bátor tervei vannak.

Zalaegerszegen szolgáltál újmisésként. Emlékszel még Stróber apát úr egy-egy tanácsára, amelyek ma is segítik a lelkipásztori munkát?

A zalai fővárosban nagyon sok jó élményem volt. Viccesen szokták mondani: Egyházmegyénkben valaki vagy volt egerszegi káplán, vagy szeretett volna az lenni. ☑ Hét évet voltam Mindszenty bíboros városában, több százszor ülhettem be gyónatni abba a gyónatószékhöz, melyben ő fogadta a bűnbánókat. Két káplántársammal, Stróber és Vendró apát urakkal, a Mindszenty Iskolában tevékenykedő Notre Dame-nővérekkel a város több tízezer főt számláló közösségében élhettem. Sok mindent kaptam, sokat tanultam ott. László atya mondása volt, mielőtt újmisésként odaérkeztünk a jelenlegi sárvári plébános atyával: „Itt igényesnek kell lenni, ezt elvárják a hívek. Legyetek tisztességesek, becsületesek, ha alaptalanul mondanának rátok rosszat, és nincs alapja,

minden rendeződik. Szívesen megyek vissza Egerszegre egy-egy ünnepre, volt princípálisommal is szívesen találkozom, aki mindig érdeklődve hallgatja beszámolómat.

A plébániához olyan templomok is tartoznak, amelyek egykor önálló falvak lelki életének központjai voltak. Nyilván – bár ma már Szentgotthárd részei – valamilyen különállásuk megmaradt. Hogyan lehet a külön hagyományokkal rendelkező településekből egy plébániát kovácsolni? Mik a módszerek, amelyek a közösségépítést segítik? Fontos egyáltalán, hogy a plébánia ezt erősítse, vagy elég csak a kisebb csoportokat helyben életben tartani?

Mindegyik településrészen megvannak a sajátosságai. Ápolni kell hagyományait. Minden „filiánkban” egy vasárnapi és egy hétköznapi szentmise is van. Megtartjuk az ünnep napos napján a búcsúkat, a szentségimádási napokat. Jánosházán ez jól ment, itt még várat magára, hogy egyik városrész hívei „elzárándokoljanak” a másik templom szentségimádására, búcsújára. Továbbra is buzdítom erre a híveket.

Négy éve szolgálj már Szentgotthárdon. Milyenek voltak az elmúlt évek?

A kinevezés elfogadása előtt „győzködött” püspök atya, hogy egy nagyon jó közösség élére akar állítani. Ha röviden azt mondom, beigazolódtak az ő szavai, sőt, az itt tapasztaltak a főpásztor biztatását messze felülmúlták, ugye elegendő ez a válasz?

Ahhoz, hogy a plébánosként példakép lehess, fontos, hogy Krisztust Te is visszatükrözd. Hogyan tudod ápolni a kapcsolatot Jézussal a mindennapokban?

Sokat kell fejlődnöm még. Nagy szívügyem az „ars celebrandi”, a liturgia ünneplésének művészete. Egy gyönyörű templomban, egy lelkes közösségben élhetek munkatársaimmal: káplánokkal, a plébánia területén élő kedvesnővérekkel, hitoktatókkal, akolitusokkal, sekrestyésekkel, kántorokkal, plébániai képviselőkkel, hívekkel és sok kereső, jó szándékú emberrel. Nem tökéletes minden, vannak mindennapi megpróbáltatások, melyeket oda kell vinni Isten elé. A személyes istenkapcsolat építése alapvetően fontos. Szeretném még jobban bevonni a híveket nemcsak a közös munkába, hanem Isten Arcának közös szemlélésébe is, minden gyarlóságom ellenére.

Ha lehetne három kívánságod a jövőre nézve a Magad és a plébánia számára, melyek lennének ezek?

A fiatalok, családok még eredményesebb megszólítása, hogy az oltár körül és a különféle programokon még többen fontosnak érezzék: nekik is itt a helyük. A történelmi hagyományaink megélése, a Brenner-kultusz még elmélyültebb legyen körünkben, sokan ez által is rátaláljanak az élő hitre. Egyre jobb pásztorra lehessenek a rám bízottaknak, a plébániánk az egyházmegye és az Egyház életében is megjeleníthesse nagy értékeit.

A hétköznapi életben is próbálunk mindent megtenni annak érdekében, hogy átadjuk azt a szeretetet, amit Isten és egymás iránt érzünk

Mit jelent az Önök életében, hogy igyekeznek keresztény módon élni a mindennapjaikat? Mik azok az egyéni vagy közösségi alkalmak, ahol a hitüket megélik, kifejezik?

Már gyermekkorunktól kezdve visszük tovább a dédszüleinktől, nagyszüleinktől, szüleinktől kapott hitet, amit próbálunk továbbadni gyermekeinknek. A napot közös imával kezdjük, délben az Úr anyaga imádságot vagy a rózsafüzért imádkozzuk a munkahelyeinken. Az este folyamán, és ha együtt eszünk mindig közösen imádkozik a család.

Minden vasárnap és néha hétköznapi is együtt megyünk misére, ahol a lányok ministrálnak és ez nagy örömmel, büszkeséggel tölt el bennünket.

Hogyan kapcsolódnak be a plébánia életébe?

Apa: Mindig is közel állt hozzám a plébániai közösség. Cserkészként és ministránsként is nagyszerű közösségre találtam és az itt tapasztaltakat igyekszem átadni gyermekeimnek. Édesapám után én is az egyházközségi képviselő testület tagja, feleségem pedig a Szent Rita imacsoport tagja.

Nagy örömet jelentett számunkra az is, hogy az általános iskola az egyház irányítása alá került, ahova mindhárom lányunk jár. Az iskolai életben tevékenyen részt vesznek ők is. Nemcsak a sportversenyeken, hanem a hittanversenyeken is szép eredményekkel zárnak.

A szentgotthárdi Nagyboldogasszony-templom fontos állomása az életünknek, hiszen itt fogadtunk örök hűséget egymásnak, gyermekeink is itt kapták meg a keresztséget és természetesen itt lettek elsőáldozók. A bérnalkozás még előttünk áll és apa nagy álma, hogy oltárhoz kísérhesse mindhárom lányát.

Vannak-e olyan családi szokásaik, amiket őriznek, kialakítottak az évek során, csak Önökre jellemző és ez erősíti az Önök között lévő és az Istennel megélt kapcsolatot is?

A hétköznapi életben is próbálunk mindent megtenni annak érdekében, hogy átadjuk azt a szeretetet, amit Isten és egymás iránt érzünk.

Sűrűn látogatunk el a házunkhoz közel fekvő Brenner János emlékkápolnához a két hű kutyánkkal együtt, és ilyenkor mindig elmondunk egy-egy imát.

Bízunk benne, hogy ezt a fajta nevelést és családközpontú szemléletet a későbbiekben gyermekeink is kamatoztatni fogják.

Mit jelent számomra a templom?

Általános meghatározásban a templom a keresztények számára a vallásgyakorlás és különféle egyházi szertartások céljaira szolgáló építmény. Hitünk gyakorlásának egyik legfontosabb helyszíne.

Hogy számomra mit jelent a templom?

Isten háza, ahova bármikor betérhetek és gondolataimban elmélyedhetek. Gondolataimat, érzéseimet, kéréseimet, imáimat elmondhatom.

Jelenthet akár iskolát is, hiszen az evangéliumnak mindig van valami számomra új mondanivalója, elgondolkozom az üzenetén. Imre atya és Krisztián atya prédikációiból, gondolataiból mindig tanulok, útravalót kapok és erőt meríthetek a következő napokra.

Lehet kórház is, ahova gyógyulni járok. Bocsánatot kérné, bűneimtől megszabadulni, lelki terheit megosztani a Jóistennel.

Lehet akár találkahely is számomra, hiszen egyrészt találkozhatom Jézussal, a Szűzanyával, kicsit beszélgethetek velük. Másrészt találkozhatom egyházi közösségünk tagjaival, ministráns társaimmal. Jól érzem magam, ha ott lehetek, lelkileg feltöltődöm. Szentmisék után sokat beszélgethetek a plébános atyával, a ministránsokkal, a barátaimmal, gyakran közös programot is csinálunk; sütizés, fagyizás.

Otthonosan mozgok templomunkban, hiszen – ha csak kis mértékben is – részese lehettem felújításának. Különös élmény volt számomra látni, ahogy Magyarország legszebb barokk temploma visszakapja eredeti szépségét.

Másokat is szívesen hívok templomunkba.

Miért szeretem az iskolám?

Lehet, hogy eltérek az átlagtól, de én szeretek iskolába járni. Az iskolám épülete szépen felújított, barátságos hangulatú, nyugodt, harmonikus a légkör. Érződik, hogy a hit és a szeretet vesz bennünket körül.

Szuper pedagógusok vannak a sulimban. Barátságosak, kedvesek és aranyosak. Segítőkések, ha kell többször is türelmesen elmagyarázzák a tananyagot, amíg meg nem értjük. Szeretet és gondviselés árad belőlük felénk. Kérés vagy probléma esetén bármikor fordulhatunk hozzájuk. A tanórák nagyon érdekesek és jó hangulatúak, sokat tanulunk belőlük.

Egyházi iskolaként sajátosak a mindennapjaink: imával is megszenteljük a tanulás munkáját. Jó, ha az osztály együtt megy templomba, a hittanóráink sem csak a tananyag leadásáról szólnak, hanem azt is keresni kell, a tanultakat hogyan kell megélni. Már várom az osztálymiséket is.

Nagyon sok programot szervez az iskola pl.: gyereknapi, farsangi, gála, sportnap, disco, Szent Márton Nap, Szent Gotthárd Nap, templomi anyák napja, apák napja és még sorolhatnám. Általában ritka az osztályok közötti jó kapcsolat, de nálunk szerencsére ez nem így van, az osztályok, évfolyamok között barátságok szövődtek, szünetekben bandázunk, beszélgetünk és az aulában játszunk, pingpongozunk, csocsózunk.

Nekem nagyon jó osztályközösségem van, kedvelem az osztálytársaimat, szívesen vagyok velük. Timi néni az osztályfőnököm, akit nagyon szeretek. Mondhatnám, egy földre szállt angyal: jólelkű, kedves, türelmes, segítőkész, bármikor és bármiben számíthatok rá. Sok programot szervez nekünk, tekézt, fürdözést, biciklitúrát a Hársas tóra, zárandoklatot a Brenner kápolnához.

Mindig szívesen és nagyon jó kedvvel megyek iskolába még akkor is, ha dolgozat vár rám.

A közösségben megélt hitnek ereje van**A Szentgotthárdi Szent Rita imacsoport**

A Szent Rita imacsoport 2019-ben alakult. Édesanyám már több éve tagja egy idősebb asszonyokból álló imacsoportnak, illetve Szentgotthárdon működik egy férfi imacsoport is. Úgy gondoltam, hogy az Ő példájuk elég motiváció ahhoz, hogy egy fiatalabb generációból is alakuljon egy imacsoport. Közösségünknek olyan tagjai vannak, akik közösségben szeretnék megélni hitüket.

Az első hónapban 20 fővel kezdtük a Rózsafüzér koszorút, ez mára már 50 főre gyarapodott. A napi imádságaink mellett több szándékra is imádkozunk, ezért jött az ötlet, hogy imacsoportunk névadója Szent Rita legyen, aki a reménytelen ügyek védőszentje. Többször tapasztaltuk az Ő segítő erejét. Szinte napi kapcsolatban tudunk lenni kommunikációs alkalmazás segítségével, ide fogadjuk az imakéréseket. Az imának hatalmas ereje van! Itt szoktunk olyan gondolatokat megosztani, amik lelki javainkat szolgálják.

Fontosnak tartom, hogy tagjainkon keresztül mások kérése is eljusson hozzánk. Imádkoztunk már többek között gyógyulásért, sikeres műtétért, műtétet végző orvosokért, gyermekáldásért, hálából sikeres vizsgáért, sportsikerért, lelki megnyugvásért, kegyes halálért. Szívesen veszünk részt szentségimádáson, imaesteken vagy utazunk el egy-egy kegyhelyre.

Rendszeresen veszünk részt az egyházmegye által szervezett programokon. Egy elhunyt társunk emlékére évente gyalogos zarándoklatot szervezünk. Ilyenkor alkalom nyílik közös imádságra, személyes, őszinte beszélgetésekre. Ekkor megtapasztalhatjuk, hogy a közösségben megélt hitnek mekkora ereje van. Jó érzéssel tölt el egy ilyen közösséghez tartozni, bízom benne, hogy még hosszú évekig nyújthat lelki támaszt az imacsoportunk.

Egyházzenéről Soós János karnaggal**Kik teljesítenek zenei szolgálatot a plébánia területén?**

Jelenleg 5 kántora van a plébániának (2 hölgy, 3 férfi) közülük én vagyok főállású. 2006 óta van állandó kórusa a nagytemplomnak a vezetésemmel. 3 éve felvettük a Szent Bernát nevet a ciszter hagyományok tiszteletére. Ezen kívül van egy gitáros kiskórus is Lőrincz Gábor vezetésével. A gitáros énekkar a vasárnapi fél kilences szentmiséken énekel rendszeresen, valamint szentségimádások és dicsőítő imaórák alkalmával. A Szent Bernát Kórus a nagy ünnepeken, zarándoklatok alkalmával teszi szebbé a liturgiát.

Ritka, hogy ilyen sok kántor van egy plébánia területén.**Mindenkinek van lehetősége a hivatását gyakorolni?**

Természetesen. Mivel összesen 8 helyen lehetnek szentmisék (a Jó Pásztor kápolnánál nyaranta), vasárnaponként pedig 2-2 szentmise zajlik egy időben. Nagy segítség, ha valaki nem tud ott lenni a szentmisén vagy temetésen, van, aki tudja helyettesíteni.

A Szent Bernát Kórus. 2. sorban balról a második Soós János karnagy

Ennyi ember esetén elkerülhetetlen, hogy más-más énekeket énekeltesen, illetve minden kántornak van saját stílusa.**Nem okoz ez gondot a híveknek?**

Úgy gondolom, hogy nem. Egyrészt van átfedés minden kántor repertoárja között, másrészt elég jól ismerjük az adott templom közösségét, illetve hogy miket szoktak énekelni. Például Rábafüzesen Németh Roland kántorizál, az ottani hívek nagyon jól ismerik a gregorián énekeket, mivel Roland hosszú évek alatt megtanította rá a híveket. Ha nekem kellene helyettesíteni, csak megkeresem az adott vasárnap, ott azokból is tudok választani. Természetesen lehet csak hozsannás énekeket is énekelni, azt ismerni fogják.

Hogyan képzik magukat a kántorok?

Minden évben van Szombathelyen egy kántortalálkozó, oda szoktunk elmenni többen is. Nagy kár, hogy csak évi egyszer van ilyen alkalom, ezeket az alkalmakat még lehetne sűríteni. Van, aki saját maga is képi magát, kottákat vásárol, új énekeket tanul és tanít a népnek.

Milyen más zenével kapcsolatos dolgok vannak a plébánián?

A nagytemplomnak van egy remek 19 regiszteres orgonája. Minden évben 1-2 alkalommal koncerteket hallhatnak az érdeklődők. Az utóbbi 3 évben már a Filharmónia Magyarország is szervez nálunk az Orgonapont keretében hangversenyeket. Az Orgonák éjszakája keretén belül mi is szervezünk saját eseményt. Jómagam orgona szakon diplomáztam, így én is szoktam önálló és kamara koncerteket adni. Idén nyáron 4 hangverseny lesz templomunkban, egy holland orgonaművészt is hallhat a közönség.

Mik a tervek a jövőre nézve?

A legfontosabb, úgy gondolom, hogy mindkét kórusban legyen utánpótlás, illetve, hogy mi, kántorok is egyre gazdagabb tudással szolgáljuk a liturgiát. Orgonistaként szeretném, ha egy koncertsorozatot létre tudnánk hozni.

Az Úr oltárának szolgálatában

Ministránsélet a plébánián

Milyen a ministránsélet Szentgotthárdon? A közösségi médiában sokszor látunk népes csapatról képeket...

Istennek hála szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hisz az idősebb munkatársak, segítők mellett jelen vannak a legkisebbek, akik hétről hétre segédkeznek az Úr oltára körül. A központban, a Nagytemplomban a ministránsok száma nagyjából 40 és 50 közé tehető, de természetesen megvan minden filiális templomban a kis ottani csapat is. Általában 3 vagy 4 szentmise van hétvégenként és mindig szépen eloszlik a gyerekek száma, hogy minden szentmisén legyenek, akik segítenek. Nagy ünnepek alkalmával csak egy szóba kerül és oly hatalmas lelkesedéssel jönnek segédkezni, hogy a későn érkezőknek alig sikerül ministráns-ruhát találni, pedig van bőven. Mindig vannak új tagok és a toborzásukban nagy szerepet játszanak a régóta ministráló gyerekek, hisz ők tudják legjobban megszólítani fiatalabb, esetleg kicsit bátortalanabb társaikat. Mindig bátorítják és segítik az új tagokat, megmutatva nekik, miként jönnek a feladatok a liturgia során.

A katolikus iskola alapítása segíti a ministránsok számának gyarapodását?

Amióta katolikus fenntartású iskola működik városunkban, talán még könnyebb helyzetbe kerültünk. Könnyebb megszólítani a gyerekeket az iskola folyosóján, hittanórán vagy éppen a Veni Sancte vagy Te Deum szentmisék előtt. Gyümölcsöző eredményei vannak a családos szentmiséknek is, ahol a kis elsős vagy még

óvodás gyerkőc is bátrabban mer szólni, hogy szeretne jönni ministrálni. Rendszeresen, de főleg a nagyobb ünnepeket megelőzően szoktunk próbákat, foglalkozásokat is tartani a gyerekeknek, hisz ahhoz, hogy igazán szép és rendezett legyen a liturgia, tudniuk kell azt is, hogy miután mi következünk. Természetesen a rendszeres és kitartó szolgálatért jutalom is jár. Minden szentmise után várja őket a sekrestyében egy kis „mókuscsemege”: valami kis ropogtatni való vagy csokoládé. Emellett rendszeresen a közös pizzázások, fagyizások is, ahol kicsit oldottabb hangulatban lehet egy jót beszélgetni és nevetni.

Más lelkipásztori eszközöket is használ a közösség a gyermekek megszólítására?

Bár nemcsak a ministránsokra jellemző, hanem a legtöbb templomba járó gyerekre, hogy rendszeresen töltik a TAKI, azaz Találd ki! játékot, ami az adott vasárnap evangéliumi szakaszához köthető kis rejtvény vagy feladvány. A legügyesebbeket időről időre aztán kisebb-nagyobb ajándékokkal jutalmazzuk, ami egy plusz motivációt is jelent nekik.

Lang Márk sekrestye-igazgató

Jó szlovénnek lenni a plébánia nagy katolikus családjában!

Interjú Kissné Köles Erikával, a magyarországi szlovének parlamenti szószólójával

A szentgotthárdi plébánia családjához több, különböző nemzetiségű hívő is tartozik. Szószóló asszony, beszélne a nemzetiségek és a többségi társadalom helyi jellemzőiről?

Szentgotthárd a szlovén-magyar-osztrák hármastársítás városaként a történelem során mindig nemzetiségileg vegyesen lakott településnek számított. Amikor III. Béla király Franciaországból ciszterci szerzeteseket hívott a Rába-Lapincs folyó összefolyásánál alapított városkába, a még csak rendkívül gyéren lakott térségbe a szerzetesek szláv – elsősorban szlovén – nemzetiségű jobbágyokat telepítettek majorságaikba.

A ma itt élő szlovének elődei híven ragaszkodtak identitásukhoz, nyelvükhöz, kultúrájukhoz és katolikus vallásukhoz is. Szorgalmas, hűséges közösségként a kialakult plébániák, közöttük a szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébánia segítői váltak belőlük, emberek, akikre mindig lehet számítani. A népesedő Szentgotthárdra települt szlovének a más nemzetiségekhez – magyarok, németek, romák – mindig elfogadással viszonyultak,

amivel saját megbecsülésüket is kivívták. A harmonikus kapcsolatok, a többségi társadalomhoz tartozókhoz fűződő jó viszony az értékek megőrzésének, a közös építésnek, gyarapodásnak ma is jellemző alapja.

Úgy tudjuk, a templom felújításában is nagy szerepet vállalt Ön személyesen, hiszen a templomfelújítás kormányzati támogatása a nemzetiségeknek járó támogatásból történt. Hogy tekint vissza az eddig elvégzett munkára?

A szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébánia főtemploma, a ciszterci szerzetesek által a barokk kor végén emelt templom gyönyörű építészeti, képzőművészeti remekmű. Az idő azonban képes kikezdeni mindent, a közel kétszázötven év alatt a sok szépség kopott, öregedett, rongálódott. Szerettem ezt a templomot. Mindig szerettem volna eredeti pompájában látni. Ezért is határoztam el, hogy mindent megteszek azért, hogy megtörténhessen a teljes felújítása. Magyarország Kormánya az elmúlt évtizedben kiemelt figyelmet fordított a történelmi egyházak értékei iránt, de a nemzetiségekhez is rendkívül támogatón viszonyult. Ezért talált meghallgatásra a szentgotthárdi barokk templom felújítására irányuló megkeresésem a kormány tagjai előtt; és a tető, héjazat, külső homlokzat megújulását követően sor kerülhetett a főhajó, karzat, előtér, orgona elemeinek a csodálatos újjászületésére is. A közel egymilliárdos támogatás nagy odafigyeléssel került felhasználásra, a restaurátorok plébániasunkkal jó együttműködésben szép munkát végeztek. Ma Nyugat-Magyarország egyik legszebb templomába léphetünk Szentgotthárdon. Van még teendő a Fájdalmas kápolnában, a gyóntató folyosón, a sekrestyében, az oldalsó kápolnában, de a templom előtti tér, plébánia épülete is további anyagi forrásokra vár.

Szlovén nyelvű szentmisék és egyéb szertartások is vannak? A lelkipásztorok szívesen részt vállalnak ebben?

Szentgotthárd a magyarországi szlovén Rába-vidék (Porabje) központjának számít. A ma a városban élő szlovének a gyáripár, szolgáltatóipar fellendülését követően a környező szlovén falvakból költöztek a városba. Hajdani lakóhelyeiken a 2000-es évekig kizárólag szlovén nyelven folytak a szentmisék, a szentségek kiszolgáltatása. Az itt élő szlovén közösség gazdag egyházi énekkinccsel rendelkezik, a hívek mellett a templomi kórusok is ápolták ezek fennmaradását.

2007-ig Szentgotthárdon nem voltak szlovén nyelvű szentmisék, legfeljebb a városhoz csatolt szlovén faluban, Rábatótfaluban imádkoztak szlovén nyelven.

A Muraszombati Püspökség megalapítását követően az akkori általános helynök, Franc Režonja atya közbenjárását kérve, a Szentgotthárdi Szlovén Nemzetiségi Önkormányzattól ketten az akkori szentgotthárdi plébános úrral felkerestük Marjan Turnšek püspök urat azzal a kéréssel, hogy havi egy szlovén nyelvű szentmiséhez szlovén atyákat biztosítson.

2007. november 18-a óta Szentgotthárdon a hívek havi egy alkalommal szlovén nyelvű szentmiséken vesznek részt, melyeket legtöbbször Franc Režonja atya mutat be, de nagyon szívesen érkeznek városunkba a Muraszombati Püspökséghez tartozó

atyák, de maga Peter Štumpf püspök atya is. Templomi kórusokkal, egyházközségekkel kölcsönös látogatások jellemzik plébániánk életét. A Mária Út, 1Úton zárandoklat tiszteletére évente egy Szlovéniából és a magyarországi szlovén Rába-vidékről érkező szlovén zárandokcsoport érkezik Szentgotthárdra, ahol a szlovén-magyar-német nyelvű záró szentmise főcelebránsa Peter Štumpf püspök atya a Muraszombati Püspökségtől.

Kiváló kapcsolatot épített ki a Szlovéniában szolgáló atyákkal plébánosunk, Bodorkós Imre atya is, aki a szlovén közösség anyanyelvű hitéletének nagyon meghatározó támogatója, a szlovén nyelv a liturgiában, imákban, énekekben otthonossá lett a szentgotthárdi és a rábatótfalui templomban.

Számos szlovéniai zárandokutat szerveztünk a covid előtt, a szlovéniai plébániák nagy örömmel és sok szeretettel fogadták a határon túl élő szlovén nemzettársakat.

Kiváló kapcsolatot ápol a Szombathelyi Püspökség is a Muraszombati Püspökséggel. Dr. Székely János püspök atya szintén nagy támogatója a szlovén nemzetiség anyanyelvű hitéletének, a szlovén közösség számára a liturgiát maga is szlovén nyelven énekl, olvassa, mondja.

Napjainkban jó szlovénnek lenni a Szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébánia nagy katolikus családjában! Isten adja, hogy ez mindig így legyen!

Ha az ember őszintén megnyitja a szívét az Úrnak, Ő már a többit „elintézi” ahhoz, hogy élő és kegyelemteljes kapcsolatunk lehessen vele

Lapunkban igyekszünk olyan interjúkat közölni, amelyeknek nemcsak lelki épülésünk a célja, hanem bátorítást adnak, hogy plébániánkon vállaljunk szolgálatokat. Mert az Egyház mi vagyunk mindnyájan, megkeresztelt emberek és a különböző feladatokkal ki is fejezzük a közösséghez tartozásunkat. Balázs Gizella és családja a Nagykutasi Plébánián élnek. Férjével a jegyesek felkészítésében nyújtanak segítséget Gyöngyös Balázs atyának. Gizella osztja meg tapasztalatait hitről, szolgálatról.

Vallásos családban nőttél fel?

Gyerekkoromban a családban nem volt hangsúly a hit megélésén. Szüleim részesültek a katolikus szentségekben, de felnőtt életükben nem gyakorolták vallásukat. Kisgyermekként nővéremmel meg voltunk keresztelve és jártunk hittanra, de inkább csak hagyományból. Voltam elsőáldozó, de itt megszakadt a hitgyakorlás életünkben. Amire azonban a mai napig emlékszem, az a dédimamám

hite. Talán az ő imáinak köszönhető, hogy végül visszatálaltam a Jóistenhez. Így utólag visszagondolva több olyan momentum is van az életemben, amire azt mondhatom, hogy ha én el is távolodtam az Úrtól, ő mindig hívott és várt vissza engem. Kaptam olyan barátokat, segítőt, példaképeket, ami miatt végül is fiatal felnőttként csatlakoztam a Jézus Szíve Ferences Plébánia katekumen csoportjához. A legjobbkor találkoztam egy olyan ferences közösséggel, ahol hozzám hasonló fiatal felnőttek keresték a válaszokat az élet nagy kérdéseire, valamint hitük megélésén, elmélyítésén buzgólkodtak. Olyan lelki vezetőkkal találkoztam, akikről nagyon sok életvezetési tanácsot, segítséget kaptam. Aztán pár évvel később, egy medugorjei zárandoklatot követően úgy éreztem, hogy sokkal mélyebben szeretném megélni a Jóistennel való kapcsolatomat. Szolgálatokat vállaltam, lelki gyakorlatokon, zárandoklatokon, szentségimádáson, virrasztáson stb. vettem részt. Úgy gondolom, ha az ember őszintén megnyitja a szívét az Úrnak, Ő már a többit „elintézi” ahhoz, hogy élő és kegyelemteljes kapcsolatunk lehessen vele.

Megismerkedéseiteknek mi a története?

Aztán imáim meghallgatásra találtak, mert egy olyan társra találtam, aki hitemben és közös életünkben is támaszom. Férjemmel már sokkal korábban ismertük egymást, kollégák voltunk, de mégis 3 év után szövődött közöttünk barátság,

majd mélyebb érzelmi kapcsolat. Úgy gondolom, mindez azért történt így, mert a Jóisten ekkor látta elérkezettnek az időt arra, hogy mindketten készen állunk közös életünkre.

Féltetni, értékelni, vigyázni, vezetni és mindenekelőtt szeretni tudjuk egymást úgy, ahogy Ő eltervezte.

Annak idején hogyan készültetek a házasságra?

Egy közös zárandoklat alkalmával történt meg a leánykérés is, és azt követően nagy hangsúlyt fektettünk a lelki felkészülésre. Katolikus közösségbe jártunk, amikor csak tehetjük, szentségimádáson vettünk részt, napi rózsafüzért imádkoztunk stb. Házasságkötésünkkor pedig meghívtuk az Urat, hogy legyen velünk társként ebben a házasságban.

Első gyermekünk érkezése után még mindig a ferences közösség tagjai voltunk, de úgy hozta az élet, hogy ezt követően rövid időn belül többször is költöztünk. Második gyermekünk megszületése előtt egy nappal költöztünk ide, Nagykaszra. Először nagyon hiányzott a ferences közösség, de aztán rájöttem, hogy az Úr mindenhol ugyanaz. Nagyon sok szép lelki élménnyel gazdagodtam más katolikus közösségekben is. A nagykaszi egyházközség tagjai is nagy szeretettel fogadtak és befogadtak minket. Hamarosan a férjem egyházközségi képviselő testületi tag lett, kisfiam pedig már 5 évesen ministrálni kezdett a szentmiséken. Azóta pedig nagy örömmel vállalunk más szolgálatot is a közösségben (Egyházközségi pénztár kezelése, felolvasói rend elkészítése, templomtakarítás, körmeneteken való aktív részvétel, imaközösség stb.)

Hogyan próbáljátok a családotokban a gyermekekkel együtt megélni a hitet?

Gyermekeinknek a Jóistennel való kapcsolat, valamint a hit gyakorlása teljesen természetes. Valahogy ebbe nőttek bele és belső igényüké vált. Próbáltuk mindig az ő szintjükön elmagyarázni és megéreztetni, hogy mi mit és miért teszünk így az életünkben. Mindazonáltal hatalmas áldás és kegyelem, hogy katolikus óvodába és iskolába járhatnak, ahol az itthon

megélt dolgokra megerősítést kapnak és kortársaikkal közösségben élhetik meg hitüket. Néha váratlan helyzetekben nagyon szép és értékes beszélgetéseket kezdeményeznek velünk olyan hitgazságokról, amelyek őket foglalkoztatják. Ilyenkor érzem, hogy ezek különleges pillanatok!

Gyöngyös Balázs Plébános úr igyekszik sok színes programmal megszólítani a híveket minden korosztályban, sőt olyan programjaink is vannak, ahol a falu teljes lakossága meghívást kap a rendezvényre. Ilyen például a Családi nap, Ars Sacra fesztivál – ahová több neves előadó is meghívást kapott már –, Dr. Székely János Püspök atya is több alkalommal ellátogatott már hozzánk, lelki gyakorlatok, tanúságtételek és a sort még hosszan sorolhatnánk.

Balázs atya közvetlensége és nyitottsága közösségünk több tagjára is inspirálóan hat, hiszen nem ritka, hogy egyéni/családi önzetlen felajánlások gazdagítják a közösség életét, vagy akár egy szép Karácsonyi műsor valósul meg belőle. Nagyon szépek és kegyelemteljesek közös nagy egyházi ünnepeink, de a csendes roráték, nagyböjti keresztutak, rózsafüzér imák és szentségimádások is sok lelki ajándékkal szolgálnak a hívek számára. Családommal szívesen járunk a plébániához tartozó más filiákra is szentmisére, ha éppen úgy hozza a családi program. Így is meg tudjuk élni az egységet és megismerünk más testvéreket is.

Balázs atya említette, hogy a jegyesoktatásban segítetek számára. Mit jelent ezt a feladatot? Hogyan oszlanak meg a feladatok köztetek és Balázs atya között?

Pár éve felkérést kaptunk Balázs atyától, hogy segítsük munkáját a jegyesoktatás keretein belül. Így mostanra már körülbelül 10-12 jegyespárral találkoztunk a házasságkötésük előtti időszakban. Ez azt jelenti, hogy egy délelőttön vagy délután

ellátogatnak hozzánk és beszélünk nekik hitükről, az életünkben megnyilvánuló isteni gondviselésről, és a sok-sok kegyelemről, amelyben részesültünk.

Betekintést engedünk abba, hogyan is élünk és hogyan éljük meg hitünket egy katolikus nagycsaládban. Hogyan telnek ünnepeink, hétköznapijaink és a családi életünket miként befolyásolja, illetve irányítja hitünk. Természetesen megosztjuk velük azt is, hogy a nehézségeken miként segített át minket a Jóisten és miként voltunk egymás támaszai.

Mi az, amit a saját jegyességeitekből, felkészüléseitekből, mint példát megmutattok, átadtok azoknak, akikkel kapcsolatba kerültek?

Kihangsúlyozzuk, hogy meggyőződésünk szerint a boldog házassághoz elengedhetetlen az Istennel való szoros kapcsolat az imán, szentségeken, ráhagyatkozáson és sok más tényezőn keresztül, a karizmák szerint.

Mennyire igénylik a fiatalok a házasság előtti felkészítőt, a lelki beszélgetéseket?

A hozzánk érkező párokkal folytatott beszélgetések alapján úgy érezzük, hogy (bár változó mértékben), de mindannyian istenkapcsolatot kereső emberek voltak. Ez természetesen függ az egyén élethelyzetétől és nyitottságától. A mai ember érzi, hogy kell a kapaszkodó! Egy transzcendens kapcsolat, amely megtart minket a sodró árral szemben. Akiben bízunk és rábízhatjuk magunkat. A hit kegyelem és mindenkinek egyéni az útja, de nagyon fontos, hogy megmaradjunk azon az úton!

Azáltal, hogy igyekszünk aktívan részt venni a plébánia életében, bízom benne, hogy a szeretetszolgálat jobban megvalósul életünkben, és gyermekeink számára is jó példaként szolgál. Remélem, hogy ez lesz természetes számukra, és ők is viszik majd tovább!

LÁSZLÓ ATTILA KONCERT

A Csillag születik harmadik szériájának győztese, erdélyi magyar énekes.

Időpont: 2023. augusztus 24. 20:30

Jegyár: 3500 Ft

Helyszín: Szombathelyi Székesegyház

Jegyek 2023. augusztus 8-tól, a Szily János Látogatóközpontban kaphatók.

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina

Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)

Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskido.hu • **Internet:** www.martinuskido.hu

Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula

Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**

Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.